

Den 13. nov. 2018 kl. 20.24 skrev Bodil Hindsholm Hansen <bodilhindsholm@gmail.com>:

Til Statsministeren, Udlændingeministeren og Udenrigsministeren.,
med kopi til dele af Udlændingeudvalget.

Aller først tak for det i dag tilsendte svar på min mail af den 31. oktober 2018.

Jeg er dog noget betænkelig ved svaret, da det tyder på, at ministeren ikke har læst den pågældende mail.

Den omhandler nemlig ikke -som anført i ministerens svar - oktober og først og fremmest en kritik af indkvarteringsforholdene.

Dem nævner jeg naturligvis, fordi de er under al kritik, og det ville ministeren også tilslutte sig, dersom hun selv skulle leve under lignende forhold i en ubestemt årrække.

Men det er ikke hovedsagen her. Ministeren må have kigget i et forkert brev (jeg har virkelig også skrevet mange).

Mit hoveddanliggende bliver jeg så åbenbart nødt til at gentage.

Efter det formodede likvideringsforsøg på én eller flere eksiliranere i Ringsted den 28. sept. med følgende nedlukning af alle forbindelser til og fra Sjælland

står det endelig regeringen klart, at Iran ikke bare et et hårdhændet diktatur, men et decideret gangsterregime, der likviderer formodede modstandere af regimet i andre lande.

Dette understøttes af udtalelser fra Stats- og Udenrigsministeren, der tydeligt viser både vrede og forargelse.

Min pointe er - som det tydeligt fremgår af min mail - at Iran opfører sig mindst lige så gangsterlignende mod sine egne borgere i Iran.

Derfor må det nu være op til regeringen at revidere sit syn på afviste iranske asylansøgere.

Der er ingen grund til at holde dem i udvisningsposition på Kærshovedgaard eller Ellebæk Fængslet, medmindre regeringen da ønsker dem likvideret.

Det giver ingen mening på den ene side at hjemkalde den danske ambassadør i Iran til konsultationer i Udenrigsministeret

og på den anden side lade som, at Iran er et land, man kan sende afviste iranske asylansøgere tilbage til.

Det hænger politisk overhovedet ikke sammen.

Det var pointen. Og det er det, ministeren bør komme med et svar på.

Endvidere vil jeg gerne anholde klichéen om, at Flygtningenævnet skulle være "et uafhængigt, domstolslignende organ".

Man skal ikke vide meget om det danske asylsystem for at nå til den erkendelse, at

Flygtningenævnet hverden er det første eller det sidste.

Flygtningenævnet er ikke uafhængigt, alene fordi den part, der behandler asylsagen først, nemlig Udlændingestyrelsen er repræsenteret i nævnet.

Det er uhørt inden for dansk retsvæsen - derfor er Flygtningenævnet heller ikke domstolslignende.

Det er det i øvrigt heller ikke, fordi afgørelserne ikke er konsistente.

I det danske retssystem hersker der konsistent og præcedens. Det burde der også gøre i

Flygtningenævnet, men afgørelser træffes på en måde,

som tyder på en rystende tilfældighed og en ikke ringe grad af politisk styring.

Når det i disse år - i modsætning til tidligere - er umådelig vanskeligt for asylansøgere fra f.eks.

Iran, Afghanistan og Irak at få asyl her i landet, er det jo ikke, fordi forholdene i disse lande er

forbedret.

I al fald slet ikke for Irans vedkommende, og kun i beskeden udstrækning og inden for visse mindre afgrænsede områder for de to sidste sidstes vedkommende.

Det burde altså, hvis Flygtningenævnet virkelig var et uafhængigt, domstolslignende organ, være lettere at få asyl for flygtninge, der kommer fra Iran, Afghanistan og Irak.

At klichéen er gentaget og gentaget siden Bertel Haarders og Rikke Hvilshøjs tid gør den på ingen måde mere sand.

Idet jeg håber, at ministeren nu vil genlæse min mail fra den 31. og ligeledes denne mail, så Udlændingeudvalget kan informeres - og gerne drøfte sagen - på det rette grundlag, ser jeg frem til, at den dnaske regering taget et opgør med udvisningsbestræbelserne, rettet mod de iranske asylansøgere.

Med venlige hilsner

Bodil Hindsholm Hansen

pastor em.

Brunbjergvej 25

6950 Ringkøbing